

*Сердечно дякую Валі, Світлані,
Зої, Юлі, Маріанні та Лізі
за найщирішу підтримку
i присутність*

Оксана Лущевська
Світлана Балух

Жила була Царівна,
Царівна, Царівна...

Гаївка

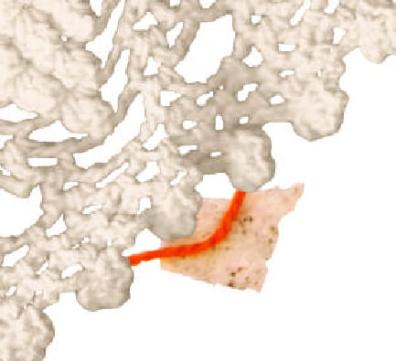
ПАПЕРОВА ЦАРІВНА

Харків

2016

Для Лізи, яка любить принцес

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ,

у якому ми знайомимося

з Паперовою Царівною

Ця історія почалася з ножиць, малювання, вирізання і клеення. Ця історія почалася з Царівни. Царівни, зробленої з паперу.

Паперова Царівна мала міцну поставу. На ній була пишна сукня з аркуша зім'ятих пожовкливих нот. З-під сукні виглядали криві гостроносі черевички. Руки вона мала короткі, долоні — широкі. Ріденьке волосся Царівни було зібране в куций хвостик, а на маківці вона носила перекошену корону з фольги. Очі її були як рисочки, ніс як бараболька, а рот як цяточка.

ЦАРІВНА

Паперову Царівну зробила дівчинка Ліза. Коли вона її вирізала, то ще не дуже добре вміла майструвати. Та все ж Ліза залюбки гралася зі своєю лялькою. З Лізою Паперова Царівна навчила-ся сміятися й мріяти. Трохи згодом дівчинка запаслася папером і почала вирізати краще. Вона створила багато паперових ляльок, а ще склеїла для них із картону будинок і сад. Для Паперової Царівни вона зробила двох сестер. Їхні силуети Ліза змалю-вала з журналу.

— Якісь вони не такі, — знітилася Ліза, намагаючись вигадати їм імена. Але їй нічого не спадало на думку.

Паперова Царівна, хоч і мала веселу вдачу, часто сумувала. Сестри зверхнью ставилися до неї. Вона була не така гарна і вправ-на, як вони. Зітхаючи, Царівна визирала зі своєї лялькової кімнатки в кімнату, де мешкала Ліза. А Ліза виросла й забула про паперових ляльок, які зажили своїм життям.

На щастя, Царівна була не зовсім самотня. Вона мала двох кішок, зроблених із серветок. Звали їх Іза й Фіфі. Паперова Царівна переповідала їм усі свої думки.

— Я хочу, — казала вона, — погуляти колись отим жовтим по-лем за вікном...

— Няв, — мрежила очі Фіфі.

— Няв-няв, — крутила хвостом Іза.

Отак і жила б Паперова Царівна, та одного дня сестри надума-ли дати великий бал.

— Ми будемо танцювати, співати дуетом, грати на роялі, ча-ювати та справляти враження на гостей! — радісно торохкотіли вони.

Коли Царівна почула про їхній задум, то сказала до Ізи з Фіфі:

— Халепа! Я цього нізащо не переживу!

Великий бал

РОЗДІЛ ДРУГИЙ,

— — — — —

у якому Паперова Царівна

грає на роялі

Паперова Царівна прокинулася вдосвіта. Іза й Фіфі своїми м'якими лапками торкалися її круглого вуха.

— Ви що, подуріли? — Царівна так позіхнула, що нотна спідниця аж затріщала по склеєних швах. Вона вже збиралася перевернутися на другий бік, але враз згадала, чому Іза й Фіфі будили її... Адже до балу треба було вивчити фортепіанну п'есу.

Паперова Царівна хотіла потренуватися, доки сестри ще не прокинулися й не почали сміятися з її гри. Вона підвелається з ліжка, швиденько поправила волоссячко й пошаруділа до зали з роялем.

Інструмент був картонний, зафарбований сніжно-білим акрилом. На ньому лежав альбом з нотами, схожими на ті, що поцяткували її спідницю. От лише аркуші були не жовті й зім'яті, а білосніжні й гладенькі.

Царівна несміливо підійшла до роялю й акуратно підняла кришку. Не торкаючись клавіш, вона пригадувала мелодію. Трам-там, трам-там, трам-там?.. Трум-тум, там-тум, там?.. Трам-пам, пум-пам, па-дам?..

— Е-ех-х... — зітхнула Царівна й сіла на картонний стілець, підібгала ноги й заплющила очі. Аж тут залою полинула чарівна музика. Від несподіванки Царівнині очі-рисочки стали схожі на прямокутники.

— Оце так! — сплеснула вона в долоні. Іза й Фіфі вправно перебирали прудкими лапами клавіші роялю. Це вони грали ту мелодію, читуючи ноти просто із сукні своєї господині.

Біля дверей зашаруділо. До зали ввійшли гарно вбрані й причесані сестри, і музика стихла.

— ...Невже це грала наша потворна сестричка?! — вигукнули вони.

— Та ні! То кішки грали! — зніяковіла Паперова Царівна.

— Таке скажеш... — сестри переглянулися. — А хай зіграють, щоб ми побачили!

Царівна обережно нагнулася, рипнувши спідницею, підняла Фіфі з Ізою й посадила їх на стілець перед клавішами.

— Будь ласка! — попросила вона кішок.

Іза і Фіфі поставили лапки на клавіші, але залою полився справжній собачий вальс: ту-ру-тум, тум-гав, ту-ру-тум, тум-гав!

Паперова Царівна ледве стримала сміх. Їй було шкода, що кішки не захотіли зіграти дивовижної музики, але вона їх добре розуміла!

Повернувшись до кімнати, Царівна відразу ж дістала олівця, якого лишила Ліза, і намалювала на стіні піаніно. Зазираючи в ноти на своїй сукні й слухаючись Ізи й Фіфі, які підказували їй лапками, вона грала цілісінський день і ні на кого не зважала.

